

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyň: **a) O. K., b) N., K.**, obě zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2020, čj. OAM-404/ZA-ZA11-LE27-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, čj. 2 Az 46/2020-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 9. 2020 zamítl žádost žalobkyň, občanek Ukrajiny, o udělení mezinárodní ochrany. Zdůvodnil, že žádost je podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zjevně nedůvodná, jelikož ČR považuje Ukrajinu s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů za bezpečnou zemi původu a žalobkyně neprokázaly, že v jejich případě ji za takovou zemi považovat nelze. Žalobu podanou proti rozhodnutí žalovaného městský soud zamítl.

[2] Žalobkyně (stěžovatelky) napadly rozsudek městského soudu kasační stížností. Podle stěžovatelek byly v jejich případě splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 – 14b zákona o azylu. Městský soud se podle jejich názoru nevypořádal se všemi námitkami a nezjistil správně skutkový stav věci. Stěžovatelky namítly, že městský soud nevzal v úvahu to, že vnitřní ozbrojený konflikt na Ukrajině nepolevuje na intenzitě, naopak se neustále zesiluje. Dále namítly, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť městský soud se dostatečně nevypořádal s argumentací stěžovatelek, kterou uvedly v žádosti o mezinárodní ochranu. Stěžovatelky navrhly, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný považuje kasační stížnost za nedůvodnou. Je přesvědčen, že rozhodl v souladu s právními předpisy, odkázal na spisový materiál, vyjádření k žalobě a napadený rozsudek, a to zejména na bod 19, v němž se městský soud zabýval bezpečnostní situací na Ukrajině. Žalovaný navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně její zamítnutí.

[4] NSS konstatuje, že Ukrajina s výjimkou Krymu a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů se ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a § 2 bodu 24 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje za bezpečnou zemi původu. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu

pochází z bezpečné země, u které se předpokládá, že neporušuje práva vlastních občanů a dodržuje mezinárodní závazky, leží hlavní odpovědnost na prokázání opaku právě na žadateli (v poslední době např. usnesení NSS ze dne 16. 2. 2021, čj. 10 Azs 258/2020-52).

[5] Stěžovatelky podle NSS neuvedly v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ani v průběhu řízení žádné azylově podstatné důvody, které by se jich konkrétně týkaly. Žalovaný a následně i městský soud proto správně dovodili, že v případě stěžovatelek je Ukrajina bezpečnou zemí původu, neboť nepochází z území Ukrajiny, které za bezpečné nelze považovat (Krym a části Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů). Stěžovatelky pocházejí ze Zakarpatské oblasti. Žalovaný i městský soud se bezpečnostní situací na Ukrajině dostatečně zabývali a dospěli k závěru, že o vnitřní ozbrojený konflikt se jedná opravdu pouze na východě Ukrajiny. Ohledně obav stěžovatelek z jednání mužů, kteří se vrátili z bojů na východě Ukrajiny a mají dle slov stěžovatelek narušenou psychiku a dělají ve městech nepořádek, žalovaný i městský soud konstatovali, že stěžovatelky neměly konkrétní problémy, a pokud by je měly, mohly se obrátit na orgány státní moci, jež by jim poskytly případně ochranu

[6] Podle NSS se žalovaný i městský soud s ohledem na důvody zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu dostatečně zabývali argumentací stěžovatelek (k otázce nepřezkoumatelnosti viz např. rozsudky NSS ze dne ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Ukrajina je z většiny považována za bezpečnou zemí původu. Vzhledem k tomu, že stěžovatelky pocházejí z bezpečné části, mohl se žalovaný a městský soud zabývat pouze tím, zda stěžovatelky prokázaly opak. Žalovaný i městský soud vzali v úvahu důvody, pro které se nemohou stěžovatelky podle svého tvrzení vrátit na Ukrajinu (viz bod 5 tohoto rozhodnutí, v podrobnostech napadený rozsudek a rozhodnutí žalovaného), a věnovali se jim přezkoumatelným způsobem.

[7] Ve věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně; nedošlo ani k podstatným vadám řízení, které by přijatelnost kasační stížnosti založily, proto NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, body 51–53). Stěžovatelky úspěch neměly, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. srpna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu